

Ústav Dálného východu

Posudek oponenta bakalářské práce

Jméno a příjmení: Petr Čížek
Studijní obor: Sinologie
Název práce: **Počátky japonské invaze do Číny**
Vedoucí práce: Mgr. Jakub Maršálek, Ph.D.

	Bodové hodnocení
Hloubka přístupu k tématu, schopnost stanovit a naplnit cíle práce (7 b)	5
Logická stavba práce (6 b)	5
Práce s literaturou včetně citací (5 b)	5
Stylistická úroveň (4 b)	4
Úprava práce (text, tabulky, obrazová příloha) (3 b)	3
CELKEM	22

Hodnocení: výborně: 21-25 b., velmi dobře: 16-20 b., dobře: 11-15 b.

Celkové hodnocení: Práci **doporučuji** k obhajobě, do diskuse navrhuji tyto otázky / problémy a uvádím také několik faktických výtek – na ty není pochopitelně třeba reagovat:

- Vzhledem k tématu práce při pohledu do Obsahu trochu překvapuje relativně podrobnější strukturování úvodních kapitol oproti zpracování vlastního tématu práce, které je uvedeno pouze v úrovni kapitol *bez* vnitřního členění. Kapitola 4.1 Co předcházelo – Incidentu u mostu Marka Pola – se zdá (alespoň na první pohled) patřit do Kapitoly 2 Čínsko-japonské vztahy před rokem 1937. Jako řešení bych doporučil jednoduše vhodně přejmenovat onu Kap. 4.1.
- s. 8: mylné nebo nepřesné formulace ohledně „zrušení“ tokugawského šógunátu či „hospodářské konjunktury, „epocha pod názvem Reformy éry Meidži“
- s. 16: poněkud zjednodušující formulace: především Tóseiha se překládá jako „skupina Kontroly“, určitě ne „Vládní skupina“, a je diskutabilní pojem „princiálně stejná stanoviska“ obou vojenských frakcí: Tóseiha chtěla využít stávající státní aparát, Kódóha se jej snažila spíš zničit. Cestu k válce v této souvislosti nijak nezpochybnuji, i když by bylo vhodné ji podložit nějakými informacemi o strategických úvahách / plánech japonské armády či válečného námořnictva.
- s. 28: Otázka k „čistotě japonského svědomí“ vyznívá poněkud úsměvně. Jednak se na toto místo nehodí, jednak je třeba specifikovat, o čí svědomí – které ve válce

Ústav Dálného východu

nabírá zvláštních rozměrů – přesně jde. (Tím pochopitelně nikterak nezpochybňuji provokativní a neomluvitelné chování japonských ozbrojených sil na čínském území.)

- s. 37: domněnky o roli majora Šigekawy jsou slabě podloženy: proč autor necituje doznání před válečným soudem, zato uvádí odkaz na celkem málo významného Tanaku, jemuž se dotyčný svěřuje v podnalilém stavu?? Závěrečný odkaz na „logickou zdůvodnitelnost“ ve spojení s „nejpravděpodobnějším scénářem“ si dle mého soudu historik příliš dovolit nemůže, byť rozumím snaze o nalezení vysvětlení.
- s. 61: uváděné tvrzení o brutalitě Japonců (pozn. 111) je příliš zobecňující, v této podobě těžko přijatelné, je třeba je zasadit do kontextu.
- Závěr: očekával bych nikoli obecná a známá konstatování, ale nějaké „vyznění práce“, skutečný závěr, k němuž diplomant studiem literatury dospěl.

Vzhledem k dosaženému počtu bodů navrhuji hodnocení **výborně**.

Datum: 13. IX. 2010

D. Calz

Podpis oponenta